

השבת בפינסק

יוצא לאור ע"י ישיבת "פאר ישראל" פינסק, בלרוס, בראשות הרב רוזנפלד.

פניני הפרשה

ראש הישיבה, הרב אלחנן רוזנפלד

זמני השבת בפינסק:

הדלקת נרות: 20:42

שחרית: 9:30

סדר הלכה: 17:45

תהלים: 19:30

מנחה: 21:00

צאת השבת: 22:02

העלון השבוע מוקדש לרפואת דליה בת אסתר לרפואת הר"ר ירוחם דוד בן רות מרגרת' לאוי"ט

פרשת השבוע דברים, פותחת בפסוק "אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר ה' ירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן ויצרת יד' ז'הב".

פרשן המקרא הגדול רש"י כותב: "לפי שהן דברי תוכחות, ומנה כאן כל המקומות שהכעיסו לפני המקום בהן, לפיכך סתם את הדברים והזכירים ברמז מפני כבודן של ישראל". כוונת רש"י שציוני הדרך הללו הם תוכחות לעם ישראל (ברמז) על מה שחטאו באותם מקומות כדי לעורר את לבם להתחרט על אותם מעשים ולשוב בתשובה שלמה.

תוכחות של משה רבנו את בני ישראל הייתה חמישה שבועות לפני פטירתו, מראש חודש שבט ועד ז' אדר, ולכאורה, בכל ארבעים שנות הילוכם של בני ישראל במדבר משה לא מצא זמן להוכיחם? מה ראה משה רבנו להוכיח את העם דווקא לפני מותו?! האם זהו העיתוי הנכון לתוכחה? נפתח ונקדים בסיפור שארע בזמן שמלכות רוסיה הייתה גוזרת גזרות רעות ומשונות על היהודים, גזרו פעם על כל צדיקי בית צ'רנוביל שלא יצאו מגבול עירם. גזירה זו חלה גם על רבי מרדכי דוב מהרונוסטיפולי הנמנה על צדיקי צ'רנוביל. לימים היה צריך רבי מרדכי דוב להשיא את בנו בחתונה שתקיים בעיר הומיל (גומל) ולא ידע אם להפיר את גזרת המלכות כדי להשתתף בשמחת בנו.

החליט רבי מרדכי דוב כי יעבור על גזרת המלכות כדי להשתתף בשמחת בנו וכדי שלא יחשדוהו, התחפש לסוחר ונסע בחשאי לעיר הומיל. כשהגיע לעיר כבר לא יכל רבי מרדכי דוב להסתיר את זהותו מאחר והמון חסידים באו לקבל את פניו ולברכו במזל טוב וע"כ החליט כי מיד לאחר החופה ישוב לעירו בטרם תדע על כך מלכות רוסיה.

כשהיה בדרכו חזרה עם בעל העגלה המלווהו, עצר העגלון בטבורו של יער עבות ושומם ופנה לרבי מרדכי דוב ואמר: הרבי הרי יודע שאומנותי לשדוד את הבריות ואני רוצה שהרבי יברך אותי בהצלחה במלאכת... ואם לא אהרוג אותך על אתר...

רבי מרדכי דוב לא נבהל והשיב לעגלון: יש לי סיפור בשבילך. רבי זושא מאניפולי כשהיה בדרכו התנפלו עליו שוודים ובקשו ממנו שיברכם בהצלחה במלאכתם... ואם לא יהרגוהו. השיב להם רבי זושא: בזמן הקרוב ייפול לידיכם איזה פריץ עשיר, שימות בידיכם וישאיר הון רב... אם תסתפקו בסכום זה ותחזרו למוטב מבטיח אני לכם שתצליחו. ואם לאו, הממשלה תשיג אתכם ותראו שיוליכו אתכם כבולים בשרשראות של ברזל ליד בית... וכך היה. חלקם חזרו למוטב והצליחו וחלקם המשיך ללסטם הבריות ונתפסו והובילו קשורים ליד ביתו של רבי זושא. אני - המשיך רבי מרדכי דוב - לא מבטיח לך שום פריץ עשיר! רק אומר לך אם תחזור למוטב, תצליח. ואם לאו, אני אומר לך שסופך יהיה שחור וגרוע... ואם תרצה להרגני - הרגני. נכנסו הדברים בלב בעגלון ולא נגע לרעה ברבי מרדכי דוב והביאו למקומו.

חזרה לפרשתנו. משה רבנו מצא לנכון להוכיח את בני ישראל דווקא לפני מותו. מדוע, האם זהו העיתוי? לכאורה, התוכחה היא מצוות ה' "הוכח תוכיח את עמיך, ולא תישא עליו חטא" אך מאידך, אדם המוכיח לא מתקבל כאדם חברותי אלא מצטייר כשליילי, כקנאי וכד'. איך הדברים משתלבים? אלא, הכל נמדד, כפי שאומרים, במבחן התוצאה. אם התוצאה מהתוכחה היא שלילית, שהאדם המוכח לא מקבל את התוכחה, מתבצר בעמדותיו ומתגונן אז אולי היה עדיף שלא להוכיח. החוכמה היא לדעת כיצד להוכיח, על מנת שהדברים יתקבלו אצל השני והביקורת תורגש כבקורת בונה ומעילה אצל המוכח.

משום כך, ודווקא משום כך, משה רבנו בחר להוכיחם לפני פטירתו דווקא, כעיתוי הטוב ביותר והמבטיח שעם ישראל יקבל את תוכחתו. ראשית, עם ישראל ייווכח שאם משה רבנו מקדיש את ימיו האחרונים כדי להוכיחם בוודאי זה נובע מצד אהבתו אליהם ולכן העם ודאי ירצה לקבל את התוכחה ממנו. מעלה נוספת בתוכחה לפני מותו היא, שאם בני ישראל יחטאו לאחר התוכחה הם לא יתיישו בפני משה שכבר נפטר... זו הייתה חשיבותו של משה בתוכחתו לפני מותו דווקא כדי שהתוכחה תתקבל והעם לא יהיה בהתגוננות אלא יאזין לדבריו של משה, מתוך הבנה שמלותיו האחרונות, "צוואתו", הן החשובות והמשמעותיות ביותר עבורם.

בתוכחת משה את בני ישראל לפני מותו הראה להם משה שכל מאמציו מוקדשים אך ורק לטובת עם ישראל ולא לתועלתו האישית. לכן הם ידעו מעל לכל ספק, שדברי התוכחה של משה, מגיעים רק ממקום של אהבה כלפיהם.

וכאן, טמון המסר הנכון. סוף מעשה במחשבה תחילה, כשאנו באים לקיים מצוות תוכחה עלינו להבטיח את קבלת התוכחה אצל המוכח, אחרת יצא שכרנו בהפסדנו. ראשית עלינו להתנהג כראוי, לפחות בדבר עליו אנו מנסים להוכיח, זה כבר פועל חצי עבודה שהמוכח רואה שהמוכיח שלם, הגון וישר בדרכיו. שנית, תנאי המקום והזמן צריכים להיות מתאימים לתוכחה כדי שתתקבל. באווירה רגועה ונכונה עם כנות המשתקפת מהדברים כדי שהמוכח יראה ויבין שהמוכיח רוצה בטובתו גרידא.

הדברים אמורים במיוחד בימים אלו, ימי בין המצרים וימי חורבן בית המקדש, על שנאת חינם, שיבנה במהרה בימנו. אמן. גל מחאות שוטף את ארצנו בימים אלו. אלפים מפגינים, מוחים ושובתים בחוצות ערי ישראל, על מחיה יקרה, חינוך, מצוקת דיור, רפואה וכו' ואתה שואל את עצמך, האם זו מצוקה אמיתית או משהו חיצוני גרידא? לדעתי אכן יש מצוקה חברתית אמיתית בעיקר לשכבות הביניים ומטה, מחסור בדיור, חינוך וכלכלה יקרים וכו' ובודאי על ממשלת ישראל לתת את הדעת על מנת להקל על שכבות אלו. אבל מצד שני חוששני כי יוזמי המחאות כוונותיהם ומטרותיהם אינם אלא פוליטיים ומה שיישאר מכל גל המחאות יהיה שנאה פילוג ומחלוקת בעם ישראל.

בימים אלו בהם אנו אבלים על חורבן בית המקדש כתוצאה משנאת חינם עלינו להתחזק ולהוסיף באהבת חינם. אם גל המחאות מטרתו להביא רווחה וטובה לשכבות האוכלוסייה הרי שהוספנו באהבת ישראל וכולי תקווה שזו המטרה. כי אחרת, אם המטרה פוליטית הרי שהשגנו את ההיפך ח"ו. נקווה כולנו כי המטרה היא הוספת באהבת ישראל בבחינת "איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק" ובכוחות משותפים בין כל חלקי העם נוכל לעשות הרבה למען עם ישראל, תורת ישראל וארץ ישראל.

ברכת שבת שלום, צום קל ויהפכו ימים אלו לימי ששון ושמחה וימים של אחדות אמיתית בין כל חלקי העם. אמן.

חדש בפיונסקה

מגישים: איטשע סולובייציק, זאבי שינפלד, אליהו ראקוב.

הגיגים מפרשת השבוע

דאגת מנהיג העם היא לעם בלבד

הנה משה רבנו של ישראל ומנהיגם במשך ארבעים שנה ונושא את משא העם, הכבד, "כאשר יישא האומן את היונק", ולא אחת, חרף כפיות הטובה אשר העם, לא אחת, לא נהג עמו כשורה. דומה היה שמשא יטען הן אני הולך כעת בדרך כל הארץ, הבה ואשאיר לי שם ושארית למען זכור הדור האחרון, את פעלי אשר פעלתי למענו. והנה לא זו בלבד שמקום קבורתו לא נודע, אלא אף מקום אשר יוכל אדם לשפוך שיחו לפני ה' על מצבתו של משה רבנו או להזיל דמעה על חסרונו לא נשאר. הדבר היחיד שמשא מסר לאומה בימיו האחרונים הוא, "המשיכו בדרך ה' הדרך אשר למדתי אתכם" ורק סימן לעם את המקום המסוים בו דיבר עימם. (שלא כדברי רש"י) וכל כך למה? אין זאת כי אם למען לא יסיח העם את דעתו מן העיקר שהיא הליכה בדרך ה', ויעשה את מקום קבורתו כמקום עליה לרגל לצורך תפילה ותחנונים אך חלילה לא ישוב מדרכם הרעה, ויחזרו בתשובה. (כפי שאכן כך היה בסוף ימי בית ראשון, אשר ירמיהו הנביא הזהירם לא אחת.)

לכן משה רבנו אך ורק ציין את המקום המדויק בו נשא בפניהם את דבריו האחרונים למען אשר כל אדם בהגיעו למקום ההוא או בהיזכרו במקום ההוא מיד יעלה על זכרו את מנהיגו אשר לא שם לעצמו שם ושרית אלא אך ורק לימדם את המעשה אשר נעשה.

בין המיזרים

ה' הענישנו רק מרוב אהבתו אותנו

נתחיל את דברינו במשל: בעמדנו בחלון ביתנו ראינו בחור עומד ברחוב ומתהולל, והנה עברה שם קבוצה של בני אדם אשר אין אנו יודעים מה הוא היחס המשפחתי או החברתי אליו. אך בהתבוננות קצרה סקרנותנו תבוא על סיפוקה.

האדם אשר יצחק למראה משוגותיו של הנ"ל, ברור לנו שאין בינו לבין הבחור ולא כלום.

האדם אשר ייאנח על משוגות הבחור כנראה גר בשכונתו של הבחור וכואב לו מצבו הנפשי.

האדם אשר ייגש לבחור ויאמר לו "ראה שפר מעשיך, שאם לא כן אודיע זאת להורייך" ודאי שהוא קרוב משפחה של הבחור הנ"ל. אך האדם אשר ייגש אליו ויטור לו על פניו, ברור הוא למעלה מכל ספק כי אכן הוא הוא אביו של הבחור, כי רק אב יכול להכות את בנו.

הן אף לנו קרתה זאת קיבלנו מכה רצינית בימי בין המיזרים ובתשעה באב, אך מכה זו עם כל הכאב והצער שבה הוכיחה לנו, כי הקב"ה אבינו הוא ולא זנחנו.

הבה ניקח דברים אלו לתשומת לבנו כי הקב"ה מייסרנו למען נשוב ממעשה ידינו ונשוב אליו כבראשונה.

יהי רצון שזכה ונשוב ונראה בבנין ציון וירושלים כפי אשר ראינו בחורבנה

בברכת שבת שלום
הרב גרשון רוזנפלד

יהודה משי-זהב הי"ו שהגיע לכבד את החתן שהינו גם ראשון לכל דבר שבקדושה ומתנדב בחברה קדישא וזק"א בלארוס.

מסיבת האירוסין תתקיים ברצות ה' בשבוע הבא יום רביעי אור ל"א אב בבית הכנסת אור יוסף ברמות ד' בירושלים.

החתונה תתקיים בעזרת ה' בחילת זמן חורף בתאריך י"ב חשוון תשע"ב.

ברכת מזל טוב חמה ולבבית לחברנו היקר בוגר ישיבת פאר ישראל ה"ה הרב מיכאל ברנד שליט"א להולדת בנו בכורו בשעה טובה ומוצלחת, יזכו להכניסו בביתנו של אאע"ה בעתו ובזמנו ולגדלו לתורה חופה ומעשים טובים.

לאחר שרבו בסיעתא דשמיא החתנים בישיבה הזקוקים כמו כל חתן להדרכה ועד כה היו נאלצים לטוס לארץ לשם כך, יצאו ביום שני המשגיח הרב משה פימה שליט"א וראש הישיבה הרב רוזנפלד לעיר התורה והחסידות בני ברק על מנת ללמוד הדרכת חתנים מפי הרב נחום דיאמנט שליט"א.

ביום השנה השמונה עשר לפטירתה של הרבנית הצדקנית מרת אסתר רחל בת הרב שמואל מנחם הכהן הלפרין, רוזנפלד ע"ה אמו של מורנו ראש הישיבה הרב אלחנן רוזנפלד שליט"א עלו ביום שלישי כל בחורי הישיבה השוהים בימים אלו בארץ לבית העלמין "הר המנוחות" בירושלים יחד עם רה"י שליט"א לתפילה ולשפוך את צקון ליבם.

ביום רביעי יצא מורנו המשגיח הרב משה פימה בראש משלחת מנציגות העיר פינסק לניחום אבלים אצל משפחת הרבנים אבוחצירה היושבים שבעה על לקיחתו בטרם עת של אחיהם רבי אלעזר אבוחצירה זצוקללה"ה.

ביום רביעי הקרוב ייצאו א"ה רבני ואברכי הקהילה לכנס השנתי של הקהילות הדוברות רוסית ברחבי העולם שיתקיים א"ה בבית הארחה "באר יעקב". את קהילת פינסק ייצגו נשיא הקהילה המשגיח הרב משה פימה שליט"א וראש הישיבה הרב אלחנן רוזנפלד שליט"א.

ברכת מזל טוב לר' מתי גולדשטיין – מפקד היחידה הבינלאומית בזק"א, להולדת הבת.

לטובת אלו השוהים במחנה ה"לאגער" – שע"י מוסדות "יד – ישראל" - בבריסק זמן הדלקת נרות 9:16 שקיעה 9:34 צאת השבת 10:54.

בברכת המשך הצלחה וקידוש ה' בעבודת הקודש.

בשבת שעברה פרשת מסעי יצאו הבחורים החשובים אלי שרייער, ישראל ויס הי"ו לשבות בעיירה קלינקוביץ שם קיימו שבתון לאנשי העיר וביום ראשון לקחו את ילדי העיר ליום פעילות רוחנית וחוויתית.

בעיר פינסק קיבלו את האורחים – תלמידים ובוגרים שמעוניינים אך אינם יכולים לשמור את השבת בביתם – תלמידי הישיבה ה"ה הבה"ח ישראל מילגרומ, איטשע מאיר סולובייציק.

לפני מס' ימים הגיע טלפון אל ראשי הקהילה ממשמר הגבולות הבלארוסי על מציאת מצבה עם כיתוב בעברית בגבול בלארוס פולין, מיד יצאו לשטח הבה"ח אברהם אלימלך גברילוביץ, אליהו ראקוב, יצחק מאיר סולובייציק יהושע זיידל, לבחון את המקום והממצאים, לאחר סריקת השטח לא נמצאו עצמות אדם מלבד שתי מצבות שעפ"י הרשום עליהם מדובר ביהודים שנקברו לפני 180 שנה באזור בריסק.

ברכת מזל טוב חמה ולבבית נשגר קמיה דחברנו ה"ה אליהו ראקוב הי"ו עת בואו בבית האירוסין – עקב האבלות הנהוגה בימים אלו לא נחגגה מסיבת האירוסין והיא תיחגג לאחר תשעת הימים ברוב עם – הודעה תפורסם א"ה בעלוננו.

ביום ראשון בערב התקיים שיעורו הקבוע של מורנו ראש הישיבה הרה"ג ר' אלחנן רוזנפלד שליט"א בבית משפחתו של הבה"ח זאבי שינפלד ומיד לאחר השיעור התקיים המבחן החודשי במשנה ברורה מס' 39 במסגרת לימוד עמוד יומי בהלכה שע"י ארגון דרשו.

משתתפים רבים הגיעו לשיעורו של רה"י הרב רוזנפלד ומיד לאחר מכן חגגנו את בואו בבית האירוסין של חברנו הבה"ח אליהו ראקוב כנהוג בישיבה לחגוג "סנטווחה" לכל חתני הישיבה, בין האורחים הרבים מבני הישיבה ובוגריה הגיע גם הרב